

altsaa, at de 3 Klasser i Krigsretten have ogsaa ved Landetaten Medlemmer, som have sidet og paahørt hele Sagens Under- søgelse. Nu vil jeg en Gang bede Dem gøre det Tankeeksperiment, at man indførte noget lignende i Civiletaten, saaledes at det f. Eks. ude i Herrederne ikke var Herredsfogden, som skulde domme, men at han havde den Pligt at søge Sagen oplyst som Medlem af en Ret, der var under Forsæde af en Mand, som var hans Overmand — det være sig nu Amtmanden, eller hvem man kunde tænke sig dertil — og i hvilken der tillige sad nogle af Herredsmændene, som skulde høre paa det fra først til sidst, og at der dernæst, naar Sagen var ført til Ende og skulde paadømmes, sammentraadte en Ret, bestaaende af 13 Mænd ud af Herredet, som skulde domme deri, idet Sagen skulde foredrages af Herredsfogden. Jeg antager, at hvis man havde haft en saa folkelig Ordning i 1849, vilde man slet ikke have kunnet komme i Tanker om, at man havde nogen særegen Trang til at indføre Rævninger. Men Sagen er, at man i Civiletaten er gaaet den forkerte Vej, saaledes at man endogsaa har afskaffet de Herredsmænd, som i et Antal af 8 skulde sidde og overvære Forhørene. Det var for stor en Vanstuelighed for dem at skulle være til Stede derved, og saa har man i Stedet derfor anstillet sig et Par Retsvidner, et Par Mænd, som saa særlig Betaling, og som ikke ere kvalificerede til at have nogen særlig Indsigt over for Herredsfogden. Naar det skal være, er der med Hensyn til den sigtedes Forhold i Virkeligheden sørgt bedre for ham i Militæretaten end i Civiletaten.

Jeg skal dernæst med Hensyn til et enkelt Punkt, som blev berørt af det ærede 4de Medlem for 7de Kred. (Madsen-Myg-dal) gøre en lille Retteelse. Det ærede Medlem udtalte, at jeg havde sagt, at Lovfor- slagets svageste Punkt er Manglen af en Appellinstans. Ganste saaledes lød mine Ord ikke; de lød paa, at det svageste Punkt ved den nuværende militære Retsordning er, at der mangler en Appellinstans. Man kan gerne sige, at det er ogsaa Lovforslagets svageste Punkt, at det ikke har taget det med, som der egentlig er haardest Trang til; men jeg gjorde ogsaa opmærksom paa, hvilke

Vanstueligheder der ere i saa Henseende. Jeg tror ogsaa, at Hensynet til den civile Rets- plejes Omordning burde ikke afholde os fra at komme ind paa Spørgsmaalet om mili- tære Appellinstanser; men derimod vil det, som det er antydet fra flere Sider, og ogsaa i det andet Ting, ganste sikkert være noget vanstueligt at enes om en saadan Ap- pellinstans. Der har jo været forhandlet om det Spørgsmaal i saa mange Aar, og der er det derved at bemærke, at der kan gøres forstellige Principper gældende, og at der kan være megen Tvivl til Stede. Jeg skal saaledes henvisse til en Sammenligning mel- lem Scheels Udkast i 1850 og i 1869. Der er den Forskel, at i 1850 vilde han indføre en Appellinstans akkurat som en Overret, der kunde baade stærpe og formilde Straffen, medens han i 1869 var kommen til det Re- sultat at ville afskære Appellinstansen fra i noget Tilfælde at kunne stærpe Dommen. Andre Synspunkter gøre sig gældende fra andre Sider. Naar man saaledes i det an- det Ting har været inde paa Spørgsmaalet om en Appellinstans, har man ment, at Ap- pellen skulde ske til Højesteret, ligesom Til- fældet er i Norge. Det er altsaa ingen- lunde nogen let Sag at blive enig her, og jeg kan derfor godt forstaa, at hvis man tænker paa at ville have Lovforslaget ud i denne Samling, og det har man jo lagt stor Vægt paa, har man villet indgaa at tage Spørgsmaalet om Appellinstansen med, thi det er ikke nogen let Sag at ordne dette.

Til det ærede 4de Medlem for 1ste Kred. skal jeg gøre en Bemærkning. Han antydede, at jeg havde nedsat Defensionens Betydning alt for stærkt. Jeg skal dertil bemærke, at jeg kun talte om Defensionen ved de civile Underretter. Jeg fremhævede udtrykkelig disse, men da det ærede 4de Medlem for 1ste Kred. vilde hævde Defensionens Betydning, henviste han til, at navnlig naar Sagen kom for Overretten og for Højesteret, fik denne Defension Betydning. Men om De- fensionen ved Overretterne og Højesteret har jeg ikke talt. Der erkender jeg, at den har større Betydning. Det er Defensionens Be- tydning ved de civile Underretter, som der her maa blive Tale om, thi det er med denne Defension, at Defensionens Stilling ved Krigsretterne maa stilles lige, og jeg maa tilstaa, at det ikke forekommer mig, at